

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - decembrie 1975

Din inimă salut pe toți cititorii și ascultătorii predicilor, în Numele Domnului Isus Hristos, cu textul biblic din Habacuc 1:5: „*Aruncați-vă ochii printre neamuri, și priviți, uimiți-vă și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare, pe care n-ați crede-o dacă v-ar povesti-o cineva!*” La Cuvântul acesta s-au referit apostolii în timpul lor, când au văzut lucrarea lui Dumnezeu și au trăit împlinirea proorociilor biblice; Faptele apostolilor 13:40: „*Astfel, luați seama să nu vi se întâmple ce se spune în prooroci: »Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare, pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cineva.«*”

Noi am spus de repetate ori că prima și ultima generație creștină poartă o răspundere deosebită. Atunci s-a împlinit tot ce era promis pentru timpul acela; acum se împlinește tot ce a fost făgăduit pentru timpul nostru. Dacă avem ochii deschiși, atunci nu ne cade greu să recunoaștem cum se împlinește planul lui Dumnezeu și cum ajunge lucrarea lui Dumnezeu la sfârșit și la desăvârșire.

Noi privim ca un har deosebit de la Domnul, faptul că ne-a dat posibilitatea să împărțim hrana duhovnicească la timpul potrivit în toată Europa și în toată lumea. Emisiunile noastre în limba germană, engleză și rusă sunt ascultate de mulți. Reiese din scrisorile primite că predicile fratelui Branham, traduse în diferite limbi, dau celor ce caută adevărul din toată inima o privire mai adâncă în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Noi știm că nu masele de oameni, ci numai o rămășiță va primi ceea ce a dat Dumnezeu pentru timpul acesta. Pavel a spus deja atunci în 2 Corinteni 2:14-17; versetul 15: „*În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos pentru cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării: pentru aceștia, o mireasmă de la moarte la moarte...*” Totuși, Dumnezeu călăuzește lucrarea Sa în triumfală desăvârșire spre sfârșit. Noi suntem convinși, ca și Avraam, că Domnul rămâne la Cuvântul Său și noi credem toate făgăduințele, fără a ne lăsa iritați.

Proorocul a spus (Habacuc 2:3): „*Căci este o proorocie, a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.*”

Noi avem de-a face cu Dumnezeul Cel viu și cu Cuvântul Său cel sfânt. Credința noastră este ancorată în făgăduințele Lui, și acum avem nevoie de răbdare până la timpul împlinirii lor. Este scris în Evrei 10:36: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.*”

În toate timpurile când a fost adus un mesaj din partea Domnului, bărbați vrednici au ieșit și au transmis mesajul mai departe. Așa s-a întâmplat și acum. Eu, personal, am avut posibilitatea să călătoresc în foarte multe orașe, iar până acum am fost în exact 50 de țări, pentru a vesti această Evanghelie scumpă. DOMNUL le-a deschis multora ochii și inima și le-a dăruit har, le-a deschis mintea ca să vadă împlinirea Sfintei Scripturi. Numai în anul acesta, pe lângă traduceri și multiplele sarcini în misiune, am vizitat 24 de țări. Nu a fost niciodată o astfel de vreme, în care Cuvântul lui Dumnezeu să fi fost descoperit într-un mod atât de puternic. În călătoriile mele de misiune, am trăit cum au venit oamenii din tot felul de biserici, predicatori din diferite denominații și au fost cuprinși de Duhul și de Cuvântul Domnului. În ultima călătorie prin țările africane, în noiembrie anul acesta, într-un oraș, biserica locală luterană a fost plină de oameni din diferitele organizații. Într-un alt oraș, biserica baptistă a fost plină, cu peste 1000 de suflete. Mulți stăteau în picioare. La fel am pățit-o în biserica prezbiteriană. Preotul a spus: „Așa ceva nu am pățit de 22 de ani de când sunt aici”. Chiar și săli din orașe s-au dovedit a fi prea mici. Pretutindeni deschide Domnul ușile și netezește calea, pentru ca Cuvântul Său descoperit să ajungă la oameni. Ei recunosc că noi le aducem un mesaj din partea Domnului.

Cu puțin timp în urmă, un pastor penticostal mi-a zis: „Frate Frank, de ani de zile am avut presimțirea că eu predic fără ca să am un mesaj pentru biserica locală”.

Noi toți știm că, în cele șapte mesaje către cele șapte Biserici, Domnul s-a adresat de fiecare dată către îngerul Bisericii. Numai acela este un trimis al Domnului, care a primit har de la Dumnezeu pentru a vesti mesajul pentru timpul în care trăiește.

Noi știm și o spunem deschis și convinși de faptul că fratele Branham a primit mesajul Domnului pentru timpul acesta, în calitate de înger al Bisericii. Iar acum fiecare vestitor însărcinat de Dumnezeu va face din acest mesaj obiectul vestirii sale. Normal, predicatorii, în majoritatea lor, se vor purta cu mesajul Domnului la fel ca fariseii și învățații din zilele lui Ioan Botezătorul și după aceea. Ei au trecut pe lângă lucrarea Domnului, învățând și predicând mai departe tâlcuirile lor oamenilor. Numai cine recunoaște lucrarea lui Dumnezeu în timpul acesta, se va despărți de tot și va pune pe Hristos și lucrarea Sa în centrul vestirii sale. Nouă nu ne trebuie onoare de la oameni, ci avem nevoie de onoare în fața Domnului. Este cunoscut că fratele Branham a avut o însărcinare directă din partea

Domnului, pe care nu o poate pretinde nimeni pentru sine însuși din generația aceasta. Noi trebuie să ne distanțăm de toți acei care fac din persoana fratelui Branham un cult, dacă este vorba despre devieri nesincere și nebiblice din Cuvântul lui Dumnezeu - cu astfel de oameni nu avem nimic comun.

Noi credem că el a avut un mesaj din partea Domnului, iar prin mesajul acesta ne-a adus din nou înapoi la Cuvânt. Noi am ajuns acum în zilele în care totul va fi restituit și reasezat din nou, înainte ca Biserica din timpul sfârșitului să poată apărea într-o putere și mărire mai mare ca la început, conform Cuvântului profetic: „*Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi*”.

Toți acei ce s-au întors atunci din Babilon, adică din robie, au avut sarcina de a construi un templu nou. Nouă ne este cunoscut că istoria poporului Israel ne este dată ca un exemplu pentru Biserica nou-testamentară. Israelul a avut un început strălucit, dar apoi a urmat necredință și nesupunere. Dar lui Dumnezeu I s-a făcut milă din nou de poporul Său. El i-a adus din nou în țara făgăduită. Și Biserica nou-testamentară a avut un început minunat, dar apoi a urmat un timp întunecat, din care vrea Dumnezeu să ne scoată acum și să ne facă o Biserică plăcută Lui, ca la început.

În timpul călătoriei mele prin Africa, m-am gândit mult la lucrarea deosebită a lui Dumnezeu din timpul aceasta. După un serviciu divin, eu m-am retras în camera mea, am citit din Vechiul și Noul Testament, cu o adâncă dorință ca Domnul să-mi vorbească prin Cuvântul Său. Nu prea satisfăcut, am închis Biblia și m-am rugat. Apoi am început din nou să citesc. Ochii mei au căzut pe textul din Hagai 2:18: „*Uitați-vă dar, cu băgare de seamă, la cele ce s-au întâmplat până în ziua de azi, până în a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua când a fost întemeiat Templul Domnului, uitați-vă cu băgare de seamă la ele*”. Când am citit asta, mi-am dat seama deodată că aici este vorba de aceeași lună și zi în care a vorbit Domnul aici în biserica din Krefeld, în mod deosebit, prin vedenii și proorocii, deci în 24.IX.1975.

Pe mine m-a cuprins o teamă sfântă. Eu am simțit puterea lui Dumnezeu, recunoscând că același Dumnezeu se îngrijește și azi de lucrarea și de poporul său. DOMNUL a spus: „*Dar în ziua aceasta, Îmi voi da binecuvântarea Mea.*”

DOMNUL a adus poporul Său înapoi. Proorocul Hagai avea un mesaj divin. Rămășița, poporul a ascultat și a recunoscut că el este trimis pentru ei. Mesajul era adresat celor întorși din robia babiloniană. DOMNUL dăduse indicații precise la tot ce trebuia făcut.

Și noi am primit și am crezut mesajul Domnului prin însărcinarea fratelui Branham pentru timpul acesta. DOMNUL a spus: „*Eu sunt cu voi!*”; așa sună Cuvântul Domnului. După aceea, Domnul a trezit duhul lui Zorobabel și curajul rămășiței poporului, așa că ei au venit și au lucrat la templul Domnului, Dumnezeului oștirilor, începând cu data de douăzeci și patru a lunii a șasea.

Ei au lucrat pentru slava acestei case. Hagai 2:6-9. Deși lucrarea era în plină desfășurare, după un timp a venit proorocia, în a douăzeci și patra zi a lunii a noua, care suna astfel: „*Din ziua aceasta Îmi voi da binecuvântarea!*”

Noi am simțit în decursul anilor în mod deosebit mâna lui Dumnezeu și binecuvântările Lui. Dar de când El a vorbit prin descoperire profetică, totul este vizibil acum. O paralelă între timpul acela și timpul nostru este vizibilă acum. Hagai a fost proorocul care a adus mesajul profetic, dar piatra de încheiere trebuia să fie pusă de Zorobabel. Poate acest lucru este de neînțeles pentru unii, pentru că decizia noastră ar fi ca să punem desăvârșirea lucrării lui Dumnezeu în mâna proorocului și trimisului. Dar Domnul aranjează toate lucrurile după voia Sa.

Zorobabel nu era proorocul sau trimisul, dar el avea parte la ceea ce făcea Dumnezeu în timpul acela. Chiar și poporul întreg a înțeles despre ce era vorba. Ei s-au adunat punând mâna la lucrarea lui Dumnezeu. Acum Biserica lui Dumnezeu se compune din multe mădulare, dar formează un singur trup, pe care Dumnezeu îl folosește pentru slujba Sa. DOMNUL a spus: „*Eu sunt cu voi!*” El nu a spus asta la singular: „*Eu sunt cu tine!*”, nu, toți au fost cuprinși de mesaj și au trăit timpul în care a binecuvântat Domnul lucrarea mâinilor lor. Toți cei ce au auzit în timpul acesta mesajul lui Dumnezeu, sunt răspunzători și au parte la lucrarea lui Dumnezeu. Aceeași făgăduință: „*Eu sunt cu voi!*” ne-a dat-o și nouă Domnul. Mai mult nu avem nevoie în timpul acesta. Cei întorși din robie au zidit uniți la Templul Domnului. Nu s-a întâmplat ca unii din ei să clădească ceva aparte pentru interesul lor. De aceea, trebuie să deosebim și în timpul acesta pe cei ce zidesc pentru interesul propriu și pe acei ce sunt mădulare în Trupul Domnului, care zidesc pe fundamentul sfânt al apostolilor și al proorocilor și unde Domnul Isus Hristos însuși este piatra unghiulară, pe acei ce se lasă folosiți prin diferite slujbe și daruri.

Dumnezeu a spus mai departe către prooroc: „*Lucrați, căci Eu sunt cu voi!*” Sunt mulți în zilele noastre care știu că Domnul a fost cu fratele Branham, dar asta nu ne este îndeajuns. Noi suntem recunoscători pentru asta, dar nu ne oprim aici. DOMNUL trebuie să fie cu noi așa cum a fost și cu robul și proorocul Său, dacă vrem să se

împlinească cu noi, ceea ce a făgăduit Domnul prin gura proorocului. Noi știm că este scris: „*Unde nu clădește Domnul casa, acolo lucrează lucrătorii degeaba, iar unde nu păzește Domnul, acolo păzesc paznicii degeaba.*”

Noi știm că Domnul are lucrarea Sa cu noi și că El ne păzește de sus. Făgăduința pe care a dat-o Domnul poporului Israel la ieșirea din Egipt nu-și pierduse valabilitatea, ci, din contră, pentru cei întorși făgăduința avea valabilitate deplină, pentru că ei își aduceau aminte după sosirea în țara lor de lucrarea lui Dumnezeu de la început și de făgăduințele Lui.

Și noi trebuie să știm în timpul acesta că Domnul stă la Cuvântul Său. Noi am ieșit din toate și stăm acum la dispoziția Domnului. Făgăduințele Lui rămân valabile; asta noi o credem din toată inima. Așa că noi putem recunoaște și s-o trăim în fiecare zi din nou, felul cum lucrează Duhul Său în mijlocul nostru. Făgăduința care ne-a fost dată de Domnul Isus Hristos spune: „*Unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, acolo voi fi în mijlocul lor.*”

Acolo unde se descoperă voia lui Dumnezeu printr-un mesaj divin, acolo lucrează și Duhul și creează ceva nou în viața fiecărui mădular și în Biserică. Era deci necesar mesajul și Cuvântul profetic pentru timpul acesta, adică **„Așa vorbește Domnul!”** din Cuvântul Său, înainte ca Duhul Său să lucreze din nou. Noi putem urmări și cerceta istoria, ca să constatăm că Duhul Domnului a lucrat tot acolo unde a fost adus un mesaj din partea Domnului. Fără îndoială, noi trăim înaintea revenirii Domnului Isus Hristos. DOMNUL a trimis pe robul și proorocul Său, înainte ca să vină ziua cea mare și înfricoșată. Atunci a răsunat vestea: „*Așa vorbește Domnul oștirilor: »Încă puțină vreme, și voi clătina încă odată cerurile și pământul, marea și uscatul;«*” În Evrei 10 citim: „*Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi.*” DOMNUL va clătina încă o dată cerurile și pământul și totul ce nu poate rezista înaintea Sa. Fără ca noi să ne referim la un anumit timp, știm totuși că Domnul va încheia lucrarea Sa cu Biserica, cu poporul Israel și cu toate națiunile. **Într-un mesaj biblic găsim întotdeauna Harul dar, la fel, și judecata; Har pentru cei ce cred, iar judecată pentru cei ce nu cred.** Nu este necesar ca să tâluim lucrurile viitoare, pentru că vedem deja împlinirea lor. Acum depinde numai ca fiecare și Biserica în întregime, să recunoască calea și voia Domnului și să asculte mesajul profetic pentru timpul acesta, pentru ca Duhul lui Dumnezeu să poată lucra în mijlocul nostru. DOMNUL a început să binecuvânteze și făgăduințele Lui se împlinesc. Evreii sunt întorși din Babilon, în unitatea lor, și duhul de unitate care domnea între ei, ne sunt o pildă bună. Ei toți ascultau același mesaj, aveau aceeași cunoștință și înțelepciune și toți au pus mâna la lucru.

Fiecare făcea ce i se încredința. În același mod trebuie să se descopere unitatea Duhului în Biserică, acum la sfârșitul vremurilor, la fel cum era la început. Noi trebuie să lăsăm gândurile noastre la o parte, să părăsim cărările proprii, să încetăm cu orice lucrare proprie în Împărăția lui Dumnezeu și să rugăm pe Domnul ca să ne dăruiască har, ca să ne cunoaștem sarcina și locul în Biserica și Împărăția Lui. Acum depinde de fiecare în parte. Credem din toată inima că strălucirea lui Dumnezeu va fi la sfârșit mai mare, se va descoperi mai puternic decât la început. La Dumnezeu, toate lucrurile sunt posibile. Noi nu privim la lucrarea oamenilor, ci la Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a desăvârșit lucrarea la Golgota, iar acum o duce la încheiere și desăvârșire. Biserica Lui va fi înzestrată cu aceeași putere biruitoare și cu puterea de înviere; aceleași lucrări pe care le-a făcut El, vor fi găsite în mijlocul Bisericii. De ani de zile am trăit și am văzut lucrarea Duhului în mijlocul nostru, iar acum am devenit martori la felul cum împlinește Domnul tot ce a făgăduit prin proorocii și vedenii.

Lucrarea deosebită era și în timpul lui Hagai, în mijlocul acelora ce s-au întors după Cuvânt în țara sau în orașul făgăduit, pentru ca să se poată împlini cu ei Cuvântul făgăduit. Atunci a spus Dumnezeu: „*Duhul Meu lucrează în mijlocul vostru...acum voi binecuvânta din nou!*” De aici învățăm că Duhul Domnului lucrează acolo unde oamenii sunt dispuși să asculte Cuvântul pentru timpul lor, să-l creadă, să primească în inimă mesajul divin și să recunoască ce face Dumnezeu în timpul lor. Din cuprins reiese că sămânța nu trebuie să rămână mai departe în hambar, ci trebuie semănată, iar apoi să aducă rod bun.

Oriunde se clădește pe fundamentul sănătos, pe Isus Hristos, piatra unghiulară cea scumpă, acolo poți clădi fără grijă până când va veni El ca piatra de încheiere. Scopul acestui mesaj pentru timpul sfârșitului este ca să ne întoarcem la fundamentul original, la învățătura și puterea lui Dumnezeu, așa cum era ea la început. Cel ce asculta în timpul acela glasul proorocului, asculta de fapt Cuvântul lui Dumnezeu. DOMNUL Isus umblă, de fapt, printre cele șapte sfeșnice. Glasul Lui este ca vuietul unor ape mari și tunete. El însuși vorbește prin solul Său. Despre cei ce sunt trimiși de El, spune: „*Cine vă ascultă pe voi, Mă ascultă pe Mine. Cine vă primește, acela Mă primește pe Mine.*”

Noi credem că slujba profetică a fratelui Branham și mesajul sfârșitului sunt o vorbire directă pentru poporul Său din timpul acesta. Mai departe, noi credem că Domnul nu a încetat să lucreze, ci, în aceste zile, El își aduce lucrarea la încheiere, așa cum a făgăduit-o.

De multe ori suntem întrebați ce se va întâmpla în timpul următor și cât va mai dura încă până la revenirea Domnului Isus Hristos. Ziua și ceasul venirii Sale nu-l știe nimeni, nici îngerii din cer. Fiul nu a știut-o în calitate de om, când era pe pământ. De aceea, noi trebuie ca să fim treji și să ne rugăm, ca să fim găsiți vrednici să putem scăpa de tot ce va veni asupra acestui pământ.

Noi trebuie să rămânem lucizi, să ne vedem de lucru și să trăim astfel ca și cum ar dura încă mult timp până la venirea Domnului, dar, în interiorul nostru, să fim pregătiți în orice clipă pentru întâlnirea cu Domnul. Încă niciodată nu au avut oamenii dreptate, stabilind un timp pentru sfârșitul tuturor lucrurilor. Faptul că noi trăim acum în timpul sfârșitului, rămâne în afara întrebărilor. Făgăduințele biblice se împlinesc cu poporul Israel, cu Biserica și cu toate popoarele; asta se vede deslușit. Dar nimeni nu poate spune dacă mai durează săptămâni, luni sau ani. De multe ori s-a împlinit deodată tot ce promisese Domnul. De multe ori suntem întrebați când se va rupe și se va scufunda partea vestică a Statelor Unite (California, San Francisco) sau când va fi distrusă S.U.A., așa cum a afirmat fratele Branham. Un lucru e sigur: tot ce au spus proorocii sub inspirația Duhului sau tot ce au văzut în vedenii, se va întâmpla.

Fratele Branham a spus doar că până în 1977 se va împlini tot ce a văzut el în vedenie în anul 1933. El a subliniat că aici nu e vorba de o proorocie, ci de o prezicere, văzând rapida desfășurare a lucrurilor. El nu a stabilit niciodată timpul venirii Domnului Isus. Asta nu o știe nimeni. Noi trebuie să vedem că sunt lucruri ce se vor întâmpla înaintea răpirii Bisericii și sunt lucruri care se vor desfășura după aceea. Cine vrea să stabilească data și timpul, va ajunge într-o criză internă, împingând și pe alții. Noi trebuie să ne mulțumim cu faptul că știm că toate lucrurile se află în mâna Domnului. El stabilește timpul când se va întâmpla totul. Dacă este vorba de texte biblice, atunci putem recunoaște din cuprinsul întreg în ce timp va avea loc împlinirea unei făgăduințe. Dacă avem de-a face cu expuneri făcute de fratele Branham, la fel nu este ușor să stabilești timpul precis al împlinirii lor. De fapt, asta nu ne ajută cu nimic dacă am ști aceste lucruri. Important este ca noi să ne lăsăm pregătiți ca să putem întâmpina pe Domnul. Fratele Branham a spus că împărățiile lumești își vor găsi sfârșitul așa cum toate au avut și un început. Deodată va apare scrisul pe perete, sentința va fi pronunțată și executată. Este posibil ca într-o bună zi cele două supra-puteri să ajungă una în fața celeilalte, fie pentru problema Orientului Mijlociu, Israelul, sau din cauza altor diferențe. Două supra-puteri nu stau mult timp una lângă cealaltă. Ele își vor măsura puterile. Faptul că America va fi cea care va fi trasă pe sfoară, reiese din cele ce a văzut fratele Branham, adică S.U.A. va fi distrusă. Măsura nelegiurii s-a umplut de tot și asta nu o vedem numai la cei ce tăgăduiesc pe Dumnezeu, ci și la acei ce Îl batjocoresc.

Astfel s-a scris în ultimul timp în ziare despre o nouă Biblie „comună”, la care au lucrat vreo 70 de teologi din țările de limba germană (Elveția, R.F.G., Austria și R.D.G.). În cartea aceasta nu mai scrie „Duhul lui Dumnezeu se mișcă deasupra apelor”, ci „vânturile se mișcău deasupra apelor”. La diferite texte se vede clar să această traducere nouă are un singur scop: să distrugă ultima credință în inspirația adevărului și Cuvântului dumnezeiesc.

Noi trăim într-un timp în care oamenii se încred în ei foarte mult, se măsoară unii cu alții, este chiar mai rău ca în zilele Sodomei și Gomorei. Cei adevărați și sinceri se întorc înapoi la Dumnezeu, ei țin tare de Cuvânt și de credința în Domnul Isus Hristos, iar ceilalți cad în lepădarea de credință totală, despre care a scris deja apostolul Pavel. Numai rămășița poporului mai ascultă de glasul Domnului. DOMNUL îi cunoaște pe ai Săi și îi călăuzește minunat. Ei rămân cu adevărul în mijlocul minciunilor, cu lumină în mijlocul întunericului și cu viață duhovnicească în mijlocul celor morți și fără credință.

Urare de Anul nou

Un poet spunea: „Ce repede trece timpul...” Abia a început un an și deja ne găsim la sfârșitul lui. Oricine se gândește la cele întâmplate în ultimele luni. Pentru noi, anul 1975 a fost un an bogat și unul din cei mai binecuvântați pe care ni i-a dăruit Domnul prin har. Eu sunt sigur că, pentru onoarea Numelui Său, s-a adunat mult rod. Toți copiii adevărați se întreabă dacă Domnul a putut să-i folosească pentru onoarea Sa și pentru folosul și binecuvântarea altora. Nu sunt întotdeauna faptele mari, ci lucrurile mici și mărunte, prin care putem fi o binecuvântare pentru alții. Deja un cuvânt la timpul potrivit, un ajutor pentru un nevoiaș poate să aducă binecuvântarea Domnului. Începem anul nou cu încredere deplină. În exterior nu arată totul bine. Masele de oameni sunt neliniștite din cauza șomajului, scumpirea vieții și alte stări care domină acum între popoare. Recesiunea care cuprinde tot pământul dă un ton neplăcut. Ce va aduce viitorul? Încurajările de tot felul nu schimbă cu nimic faptul că totul merge în jos. Culmea economiei este în urma noastră, prezicerile optimiste nu se văd, gradul atins în trecut nu se mai repetă. Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Israelul este semnalul cel mai important în timpul nostru. Ei sunt adunați din lume și sunt născuți ca o națiune nouă. Evanghelia se mai vestește o dată de mărturie până la

capătul pământului. DOMNUL așteaptă numai după pregătirea și desăvârșirea Bisericii Sale, pe care trebuie s-o răpească înainte ca să vină pustiirea asupra pământului.

Noi nu ne îngrijorăm și nu ne necăjim despre lucrurile pământești. Orice ar veni, noi vrem să mulțumim lui Dumnezeu pentru timpul cel bun; vom primi și răul când va sosi. Dorința noastră este ca să ne apropiem de Domnul cât mai mult, să fim lămurii și curății. Orice ar veni, ne va fi de un real folos, ca să ne dezlegăm de tot și să se creeze o dorință în noi pentru a fi cu Domnul în veci. De multe ori suntem întrebați cine stă în spatele acestei misiuni mondiale și cine suportă toate cheltuielile. Mulți sunt mirați că nu vorbim despre bani, iar ajutorul nostru nu cere nimănui nici o socoteală de plată. Noi nu am folosit niciodată vreun motiv sau prilej pentru a cere bani. Noi credem că lucrarea aceasta este lucrarea Domnului. El S-a îngrijit de la început și a îndemnat inimile oamenilor pentru a-și aduce partea lor în lucrare. Când mă gândesc în câte țări am trimis ajutoare într-un fel sau altul... Da, Domnul ne-a dat cele necesare; am avut totul la dispoziție, iar acum mai rămâne să mulțumim lui Dumnezeu, în primul rând, și vouă tuturor care ați purtat această lucrare în rugăciunile voastre, ați sprijinit-o cu darurile voastre. La fel ca apostolul Pavel, putem scrie și noi că nu am umblat după un câștig necinstit. Mai mult, ne-am jertfit cu totul pentru Împărăția lui Dumnezeu. Cu ajutorul lui Dumnezeu, vom răscumpăra și timpul care mai este înaintea noastră, vom sprijini sub orice formă lucrarea lui Dumnezeu și vom avea grijă ca mesajul sfârșitului să ajungă fără piedici până la capătul pământului.

Dorim ca binecuvântarea lui Dumnezeu să se odihnească asupra celor ce se jertfesc pentru lucrarea misiunii și o poartă în rugăciune și cu daruri benevole.

Răsplătirea o va primi fiecare în veșnicie. Eu vreau să vă mulțumesc simplu, dar din inimă, și spun fiecăruia din voi mulțumirea mea adâncă. Vă rog să vă gândiți în rugăciunile voastre și la mine, dar mai ales la lucrarea lui Dumnezeu, prin rugăciune și fapte.

Din însărcinarea lui Dumnezeu, lucrând,

Fratele Frank.